

Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders

Presenting a Model of the Tendency to Self-Harming Behaviors of Teenagers on Cyberspace Addiction with the Mediation of Cognitive Emotion Regulation

Zahra Jashnani¹, Mohammad Ghamari^{2*}, Leila Kashani Vahid³

1. PhD student of Counseling Department, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. Professor of Counseling Department , Science and Research Branch , Islamic Azad university, Tehran, Iran (Corresponding Author).
3. Assistant Professor of Psychology Department, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

* Corresponding Author Email: mohammadqamari2023@gmail.com

Journal Info:

Volume 2, Issue 4 Winter 2024
Pages: 127-135

Scientific-Research Article

Article Dates:

Receive: 2024/01/10
Accept: 2024/03/04
Published: 2024/03/13

Keywords:

Tendency Towards Self-Harming Behaviors, Addiction to Social Media, Cognitive Emotion Regulation

The aim of the present study was to present and test the model of tendency towards self-harming behaviors of adolescent based on addiction to social media with the mediation of cognitive emotion regulation. The research method is descriptive and of the type of correlation designs and structural equation modeling method. In the present study, the statistical population included high school students studying in the second level of high school in Tehran in the academic year 2023. The sampling method in the present study was a cluster method. The research tools include cyberspace addiction scale by Khawaja Ahmadi et al. (2015), cognitive regulation of emotion questionnaire by Garnofsky and Kraij (2006), and the self-harming behaviors scale Sanson et al. (1998). In the data analysis, in addition to the calculation of descriptive indices (including the calculation of frequency distribution tables, percentages, central tendency and dispersion indices such as mean and standard deviation), inferential indices were calculated. Necessary calculations were made using AMOS software and fit indices and path coefficients were extracted for the proposed model. The results of data analysis showed that the fit indices of the research model are in a favorable condition. Addiction to social media have a significant direct effect on students' tendency to self-harming behaviors. Also, cognitive emotion regulation plays a mediating role in the relationship between addiction to social media and the tendency to self-harming behaviors of adolescents.

Article Cite:

Jashnani Z, Ghamari M, Kashani Vahid L. (2024). Presenting a Model of the Tendency to Self-Harming Behaviors of Teenagers on Cyberspace Addiction with the Mediation of Cognitive Emotion Regulation, *Psychological Dynamics in Mood Disorders*; 2(4): 127-135

[10.22034/pdmd.2024.444922.1057](https://doi.org/10.22034/pdmd.2024.444922.1057)

Creative Commons: CC BY 4.0

پویایی روانشناختی در اختلالات خلقتی

ارائه مدل گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان نوجوانان بر اعتیاد به فضای مجازی با میانجی گری تنظیم شناختی هیجان

زهرا جشنانی^۱، محمد قمری^{۲*}، لیلا کاشانی وحید^۳

۱. دانشجوی دکتری گروه مشاوره، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. استاد تمام گروه مشاوره، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).
۳. استادیار گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

* ایمیل نویسنده مسئول: mohammadqamari2023@gmail.com

هدف پژوهش حاضر ارائه و آزمون مدل پیش بینی گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان بر اساس اعتیاد

اطلاعات نشریه:

دوره ۲، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۲

صفحات: ۱۲۷-۱۳۵

مقاله علمی- پژوهشی

به فضای مجازی با میانجیگری تنظیم شناختی هیجان در دانش آموزان بود. روش پژوهش، توصیفی و از نوع طرح های همبستگی و روش مدل یابی معادلات ساختاری است. در پژوهش حاضر در پژوهش حاضر جامعه آماری شامل دانش آموزان مقطع متوسطه مشغول به تحصیل در مقطع دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بود. روش نمونه گیری در پژوهش حاضر روش خوش ای بود.

ابزار پژوهش شامل مقیاس اعتیاد به فضای مجازی خواجه احمدی و همکاران (۱۳۹۵)، پرسشنامه تنظیم

شناختی هیجان گارنفسکی و کراجی (۲۰۰۶) و مقیاس گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان سانسون

و همکاران (۱۹۹۸) بودند. در تجزیه و تحلیل داده ها علاوه بر محاسبه شاخص های توصیفی (شامل

دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۲۰

محاسبه جداول توزیع فراوانی، درصدها، شاخص های گرایش مرکزی و پراکندگی نظری میانگین و انحراف

پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۱۴

معیار) به محاسبه شاخص های استنباطی اقدام شد. با استفاده از نرم افزار AMOS محاسبات لازم صورت

انتشار: ۱۴۰۲/۱۲/۲۴

گرفت و برای مدل پیشنهادی شاخص های برازش و ضرایب مسیر استخراج شد. نتایج تحلیل داده ها

نشان داد شاخص های برازش مدل پژوهش در وضعیت مطلوبی قرار دارد. همچنین اعتیاد به فضای

مجازی، بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان دانش آموزان اثر مستقیم معنادار دارد. همچنین تنظیم

هیجان سازش نایافته نقش میانجی در رابطه ی بین اعتیاد به فضای مجازی با گرایش به رفتارهای خود

وازگان کلیدی:

آسیب رسان نوجوانان دارد.

هیجان

استناد به مقاله:

جشنانی ز، قمری م، کاشانی وحید ل. (۱۴۰۲). ارائه مدل گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان نوجوانان بر اعتیاد به فضای مجازی با میانجی گری تنظیم شناختی هیجان. پویایی روانشناختی در اختلالات خلقتی (۴): ۱۲۷-۱۳۵

Creative Commons: CC BY 4.0

[10.22034/pdmd.2024.444922.1057](https://doi.org/10.22034/pdmd.2024.444922.1057)

مقدمه

نوجوانی دوره‌ای از مراحل رشد انسان است که همراه با تغییرات اساسی در رشد زیستی، روان شناختی و اجتماعی می‌باشد. مطالعات نشان می‌دهند که رفتارهای خودآسیب‌زنی در میان فرهنگها شایع است. برای درک رفتارهای خودآسیب رسان در نوجوانان ضروری است بدانیم چرا یک رفتار خاص در یک زمان خاص تحت یک پیامد خاص و توسط یک فرد خاص انجام می‌گیرد (مک‌ایوی^۱ و همکاران، ۲۰۲۲). رفتارهای خودآسیب‌رسان به مجموعه اقداماتی اطلاق می‌شود که در آن‌ها شخص به طور آگاهانه قصد آسیب به خود یا نابودسازی خویش را دارد که بازترین این رفتارها، اقدام به خودزنی است (راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی، انجمن روانپژوهی آمریکا، ۲۰۱۳). خودآسیب‌رسانی شامل دو دسته رفتارهای مستقیم مانند خودجرحی بدون خودکشی و غیرمستقیم همچون سوءصرف مواد و خطرپذیری است. در رفتارهای مستقیم فرد به صورت آگاهانه و عمدی به بافت‌های سطحی بدن آسیب وارد می‌کند ولی نیت خودکشی ندارد و رفتارش به لحاظ اجتماعی مورد قبول فرهنگ عمومی نمی‌باشد. این آسیب‌ها شامل آسیب‌های بدنی مکرر مانند زدن به صورت، کوبیدن سر، گازگرفتن، خراشیدن یا پاره کردن پوست است. در خودآسیب‌رسانی غیرمستقیم فرد رفتاری را به صورت ارادی انجام می‌دهد که در طولانی مدت موجب آسیب می‌شود ولی در لحظه انجام عمل، نیت آسیب به خود وجود ندارد مانند مسمومیت با مواد (نیپه^۲ و همکاران، ۲۰۲۲). در رابطه با چرایی بروز رفتارهای خودجرحی در نوجوانان، لوید - ریچاردسون^۳ و همکاران (۲۰۰۷) به چهار کارکرد اشاره می‌کنند که فرد در زمان ابتلا به رفتار خودآسیب‌رسان یا خودجرحی تحت کنترل یکی از این چهار کارکرد قرار می‌گیرد که عبارتند از: (۱) تقویت منفی خودکار (به عنوان مثال برای کاهش تنفس و یا یک حالت عاطفی دیگر)، (۲) تقویت مثبت خودکار (به عنوان مثال برای ایجاد یک حالت مطلوب فیزیولوژیکی)، (۳) تقویت منفی اجتماعی (به عنوان مثال برای فرار از وظایف و یا خواسته‌های میان‌فردی) و (۴) تقویت مثبت اجتماعی (به عنوان مثال برای جلب توجه دیگران). برخی از مطالعات نشان می‌دهد که اختلالات شخصیتی، افسردگی، استرس و سطح بالای تکانشگری با خودجرحی نوجوانان ارتباط دارند (گراتان^۴ و همکاران، ۲۰۱۹؛ میلر^۵ و همکاران، ۲۰۱۹؛ کامرون^۶ و همکاران، ۲۰۲۰).

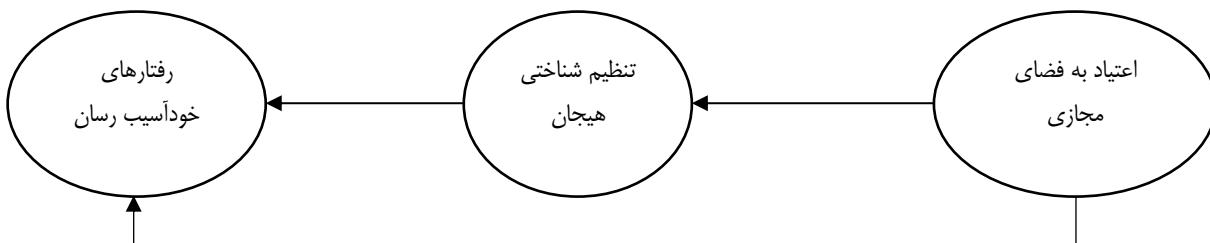
پژوهش‌ها به دلایل متعددی در سبب شناسی اختلالات خودآسیب‌رسان اشاره کرده‌اند. یکی از متغیرهای مرتبط با رفتارهای خودآسیب‌رسان نوجوانان، اعتیاد به فضای مجازی^۷ است. طبق آخرین گزارش‌های دیجیتال جهانی (۲۰۲۰) بیش از ۵/۴ میلیارد از مردم دنیا از فضای مجازی استفاده کنند. استفاده کنندگان فضای مجازی به طور متوسط ۶ ساعت و ۴۳ دقیقه در هر روز را آنلاین هستند؛ به طور متوسط، بزرگسالان ۲۰ ساعت در هفته و نوجوانان ۲۷ ساعت در هفته را در فضای مجازی می‌گذرانند (پان^۸ و همکاران، ۲۰۲۰). در مقایسه با مجموع ساعات هفته افراد به طور متوسط ۱۲ تا ۱۶ درصد زمان خود را در فضای مجازی گذرانند در موارد شدیدتر که فردی زمان بیشتری از میانگین صرف می‌کند در معرض خطر ایجاد اعتیاد به فضای مجازی قرار دارد (لوزانو-blasco^۹ و همکاران، ۲۰۲۲). نرخ اعتیاد به فضای مجازی را در بین افرادی که در آمریکا و اروپا به طور روزانه از فضای مجازی استفاده می‌کنند ۲/۸ درصد گزارش شده است (حسن^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۰). این شیوع رو به افزایش اعتیاد به فضای مجازی مختص به فرهنگ‌های غربی نیست و در اقصی نقاط دنیا و در موقعیت‌های چند فرهنگی نیز دیده شده است. مطالعات بین‌المللی نتیجه گرفته اند که آزمودنی‌هایی که به عنوان معتمد به فضای مجازی طبقه بندی می‌شوند نرخ و ریسک بالاتری در ایجاد اختلالات روانی مانند افسردگی و اضطراب دارند (کرنجا^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۹).

یکی دیگر از عواملی که ارتباط نزدیکی با رفتارهای خودآسیب‌رسان دارد و می‌تواند نقش میانجی در رابطه با متغیرهای پژوهش باشد تنظیم هیجان^{۱۲} است. الگوهای نظری اخیر، تنظیم موفق هیجان را با پیامدهای سلامت معنوی، روابط بین فردی، سبک‌های فرزندپروری والدین و احساس انسجام مرتبط دانسته اند (کاسلا^{۱۳} و همکاران، ۲۰۱۶). برعکس، بروز مشکلات در تنظیم هیجان با عوامل خطر و رفتارهای واپس‌گیری همراه است. شواهد فراوانی وجود دارد که نشان دهنده ارتباط تنظیم هیجان با استفاده مشکل ساز از شبکه‌های اجتماعی است (اسپادا و مارینو^{۱۴}، ۲۰۱۷). مطالعات نشان

¹ Mc Evoy² american psychiatric association³ Knipe⁴ Lloyd-Richardson⁵ Grattan⁶ Miller⁷ Cameron⁸ addiction to social media⁹ Pan¹⁰ Lozano-Blasco¹¹ Hassan¹² Černja¹³ emotion regulation¹⁴ Casale¹⁵ Spada & Marino

می دهد که نوجوانان وابسته به فضای مجازی در شناسایی، تمیز و یکپارچه کردن هیجانات خود و دیگران مشکل دارند (Fawler^۱ و همکاران، ۲۰۱۹). در نتیجه، به جای رفتار یا مقابله موثر، به طیف وسیعی از فرارهای نالبیدانه، مثل اعمال تکانشی یا خود ویرانگری متول می شوند (Rogier^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). پژوهش های انجام شده نشان داده است که تنظیم هیجان سازگارانه با عزت نفس و تعاملات اجتماعی مثبت، مرتبط است و افزایش تجربه های هیجانی مثبت باعث مواجهه موثر با موقعیت های استرس زاده شده و پاسخ مناسب به موقعیت های اجتماعی را افزایش می دهد (Sakiris و Berle^۳، ۲۰۱۹). همچنین، تحقیقات نشان داده است که راهبردهای تنظیم هیجان با پریشانی روانشناختی مرتبط بوده و سازگاری بعدی فرد را پیش بینی می کند و تمرکز بر مهارت های تنظیم شناختی هیجان می تواند در پیش بینی و درمان مشکلات روانی، موثر باشد (Chapman^۴، ۲۰۱۹). پژوهش های دیگر نیز نشان داده است که تنظیم شناختی هیجان، سازگاری مثبت را پیش بینی می کند و ارزیابی مجدد به عنوان یک راهبرد تنظیم هیجان با بهزیستی و سلامت روانی بالا، مرتبط است (Kloudiyos^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). در مجموع می توان گفت که راهبردهای تنظیم هیجان از همسندهای اساسی آسیب شناسی روانی است. افرادی که در تنظیم هیجانات اختلال دارند، ممکن است بیشتر تمایل به تنظیم هیجانات منفی با فعالیت های باشند که با لذت آنی همراه است (Tice^۶ و همکاران، ۲۰۱۸).

همانطور که مشخص است در دو دهه اخیر حجم پژوهش هایی که در سطح بین المللی در این حوزه انجام شده است، رشد بسیار قابل توجهی داشته است و اطلاعات بسیاری درباره شیوع، انگیزه ها و علت شناسی این رفتارها به دست آمده است: اما هنوز درباره مسائلی مانند مهم ترین عوامل پیش بین خود آسیب رسانی، در دوره نوجوانی اختلاف نظرهایی وجود دارد. همچنین اطلاعات درباره نوجوانان ایرانی که به شکل های مختلف خود آسیب رسانی انجام می دهند، بسیار محدود است. این مطالعه با هدف جبران این محدودیت انجام خواهد شد. ویژگی های متمایز این پژوهش با پژوهش هایی که تاکنون انجام شده است از این قرار است که پژوهش حاضر با محور قرار دادن خود آسیب رسانی، به دنبال شناسایی مدلی چند بعدی از عوامل خطر و انگیزه های روان شناختی این رفتار است. با توجه به مطالب گفته شده پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به این سوال است که مدل گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان نوجوانان بر اساس اعتیاد به فضای مجازی با میانجیگری تنظیم شناختی هیجان از برازش مطلوبی برخوردار است؟

شکل ۱. مدل پیشنهادی پژوهش

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر، به لحاظ روش گردآوری داده ها توصیفی-همبستگی از طریق الگویابی معادلات ساختاری بود. جامعه ای آماری در این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان مقطع دوم متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بودند. برای انتخاب نمونه مورد پژوهش از روش تصادفی خوش ای چند مرحله ای استفاده شد، به این صورت که از بین دانش آموزان مقطع دوم متوسطه شهر تهران، ۴۰۰ نفر به عنوان گروه نمونه (۸ مدرسه) انتخاب شد. با توجه به نوع مطالعه و تعداد متغیرهای پیش بین در تحلیل معادلات ساختاری بنا به توصیه محققان (تاباجنیک و فیدل، ۲۰۰۱). حجم نمونه باید حداقل ۱۰ برابر تعداد متغیرها به اضافه ۵۰ باشد. از دیدگاه کلاین (2011) حتی در نظر گرفتن ۱۵ مشاهده به ازای هر متغیر یک قاعده سر انگشتی خوب به حساب می آید. در پژوهش حاضر در مجموع ۱۷ متغیر مکنون و مشاهده شده وجود دارد ($305 = 15 + 50$). بنابراین حداقل ۳۰۵ نمونه مورد نیاز است. در این مطالعه برای کاهش خطای نمونه برداری و جلوگیری از افت آزمودنی ها تا ۴۰۰ نفر افزایش داده شد.

ابزارهای پژوهش:

پرسشنامه رفتارهای خودآسیب رسان^۷: این ابزار توسط Sanson و همکاران^۸ در سال ۱۹۹۸ ساخته شده و از ۲۲ سوال تشکیل شده است که رفتارهای خود آسیب رسانی مستقیم و غیرمستقیم را مورد بررسی قرار می دهد. این ابزار رفتارهای خود آسیب رسانی مستقیم (یعنی بریدن، سوزاندن، اقدام به خودکشی و...) که توأم با آسیب فوری به بافت هستند را به همراه رفتارهای خود آسیب رسانی غیر مستقیم (یعنی سوء مصرف داروهای غیر

¹ Fowler

² Rogier

³ Sakiris & Berle

⁴ Chapman

⁵ Cludius

⁶ Tice

⁷ Self-harm behaviors questionnaire

⁸ Sansone et al

قانونی، رانندگی پرخطر، رفتارهای جنسی پر خطرو...) را مورد سنجش قرار می دهد. نمره بالا نشان دهنده شدت و فراوانی بیشتر رفتارهای خودآسیب رسانی است. نمره گذاری به صورت بلی / خیر است. مطالعات مختلف از روایی و پایابی این ابزار حمایت کرده اند (سانسون و همکاران، ۱۹۹۵). در چندین پژوهش تا کنون از این ابزار برای اندازه گیری خودآسیب رسانی مستقیم و غیر مستقیم استفاده شده است و شواهد درباره ویژگی های روانسنجی آن قابل قبول بوده است (گیلبرت و همکاران، ۲۰۱۱). حسین زاده و همکاران (۱۳۹۰) اعتبار همگرایی نسخه فارسی این ابزار را با ابزارهای خودگزارشی شخصیت مرزی، افسردگی و سابقه آزاردیدگی در کوکدی تایید کردند. همچنین در این مطالعه آلفای کرونباخ پرسشنامه ۰/۷۴ به دست آمده است. لازم به ذکر است که ضریب پایابی کل پرسشنامه رفتارهای خودآسیب رسان در نمونه پژوهش حاضر ۰/۷۷ محاسبه شد.

پرسشنامه وابستگی به فضای مجازی^۱: خواجه احمدی، پولادی و بحرینی در سال ۱۳۹۵ این پرسشنامه را طراحی کرد که شامل ۲۳ گویه است و بر اساس مقیاس لیکرت (کاملاً موافق، تا اندازه ای موافق، بی نظر، تا اندازه ای مخالف و مخالف) نمره گذاری می شود. این پرسشنامه شامل ۴ مولفه عملکرد فردی، مدیریت زمان، خودکنترلی و روابط اجتماعی است. اولین نسخه پرسشنامه با ۲۷ گویه طراحی و در فرایند روانسنجی طی انجام روایی محتوى ۱ گویه حذف گردید. شاخص و نسبت روایی محتوى به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۸۶. محاسبه شد. براساس تحلیل عامل اکتشافی تعداد گویه های پرسشنامه به ۲۳ گویه تقلیل یافت و بعد پرسشنامه در ۴ عامل عملکرد فردی، مدیریت زمان، خودکنترلی و روابط اجتماعی، با توان پیش بینی ۰/۷۴ دسته بندی گردید. پایابی درونی با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۲ محاسبه شد. لازم به ذکر است که ضریب پایابی کل پرسشنامه وابستگی به فضای مجازی در نمونه پژوهش حاضر ۰/۸۹ محاسبه شد.

پرسشنامه تنظیم هیجانی^۲: پرسشنامه خودتنظیمی گارنفسکی و کراجی^۳ (۲۰۰۶) یک ابزار ۳۶ گویه ای است که راهبردهای خودتنظیمی را در پاسخ به حوادث تهدیدکننده و استرس زای زندگی در اندازه های پنج درجه ای از یک (هرگز) تا پنج (همیشه) بر حسب ۹ زیر مقیاس زیر می سنجد: سرزنش خود، سرزنش دیگران، نشخوارگری، فاجعه انگاری، تمرکز مجدد ثابت، تمرکز مجدد بر برنامه ریزی، ارزیابی مجدد ثابت، دیدگاه وسیع و پذیرش. نمره بیشتر، نشان دهنده استفاده بیشتر فرد از آن راهبرد شناختی محسوب می شود. ضریب آلفا برای خرده مقیاس های این پرسشنامه در دامنه ۰/۷۱ تا ۰/۸۱ و ضریب اعتبار خرده مقیاس های آن به شیوه بازآزمایی به فاصله زمانی ۱۴ ماهه در دامنه ۰/۶۱ تا ۰/۶۰ گزارش شده است (عبداللهی و همکاران، ۲۰۱۳). راهبردهای خودتنظیمی را می توان هم در امتداد یک بعد در نظر گرفت (مقابله شناختی) و هم به دو نوع راهبرد مقابله ای بیشتر سازش یافته (مشیت / کارآمد) و کمتر سازش یافته (منفی / ناکارآمد) تقسیم کرد. تمرکز مجدد ثابت / تمرکز بر برنامه ریزی، ارزیابی مجدد ثابت / دیدگاه وسیع (کم اهمیت شماری) و پذیرش راهبردهای مقابله ای بیشتر سازش یافته هستند و خودسرزنش گری، دیگر سرزنش گری، نشخوار فکری و فاجعه نمایی از راهبردهای مقابله ای کمتر سازش یافته محسوب می شوند (ولکو، وانگ و بالر، ۲۰۱۱). در ایران نیز ضریب آلفا برای خرده مقیاس های این آزمون را در دامنه ۰/۶۲ تا ۰/۹۱ و همچنین ضریب اعتبار این عوامل را به شیوه بازآزمایی با فاصله زمانی یک هفته بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۸ به دست آورده اند (عبداللهی و همکاران، ۲۰۱۳). نتایج تحلیل عامل به شیوه مؤلفه های اصلی نشان داده است که پرسشنامه خودتنظیمی یک ساختار هفت عاملی دارد که شامل تمرکز مجدد ثابت / برنامه ریزی، ارزیابی مشیت / دیدگاه وسیع، پذیرش، سرزنش دیگران، سرزنش خود، نشخوار فکری و فاجعه انگاری است. روایی محتوایی پرسشنامه خودتنظیمی، بر اساس داوری هشت نفر از متخصصان روان شناسی بررسی و ضرایب توافق کنдал برای زیر مقیاس ها از ۰/۸۱ تا ۰/۹۲ محاسبه شد. در پژوهش خدپناه و همکاران (۱۳۹۶) آلفای کرونباخ راهبردهای منفی (ناکارآمد) ۰/۸۹ به دست آمد. لازم به ذکر است که ضریب پایابی ابعاد پرسشنامه تنظیم هیجانی در نمونه پژوهش حاضر بین ۰/۷۳ تا ۰/۸۷ محاسبه شد. به منظور آزمون فرضیه های پژوهش از مدلسازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار AMOS استفاده شد.

یافته ها

یافته های توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول (۱) آورده شده است.

جدول ۱. یافته های توصیفی خرده مقیاس های پژوهش

کشیدگی	کجی	انحراف استاندارد	میانگین	مقیاس	شاخص آماری
۴۸.۰۰	۵۲.۰۰	۸۱.۲	۱۲.۱۸		عملکرد فردی
۲۲.۰۰	۸۳.۰۰	۶۰.۲	۱۰.۱۸		عدم مدیریت زمان
۰.۱۱	۰.۶۰	۳۹.۳	۷۹.۱۵		عدم خودکنترلی
۸۴.۰۰	۲۱.۰۰	۱۶.۴	۲۶.۱۷		روابط اجتماعی

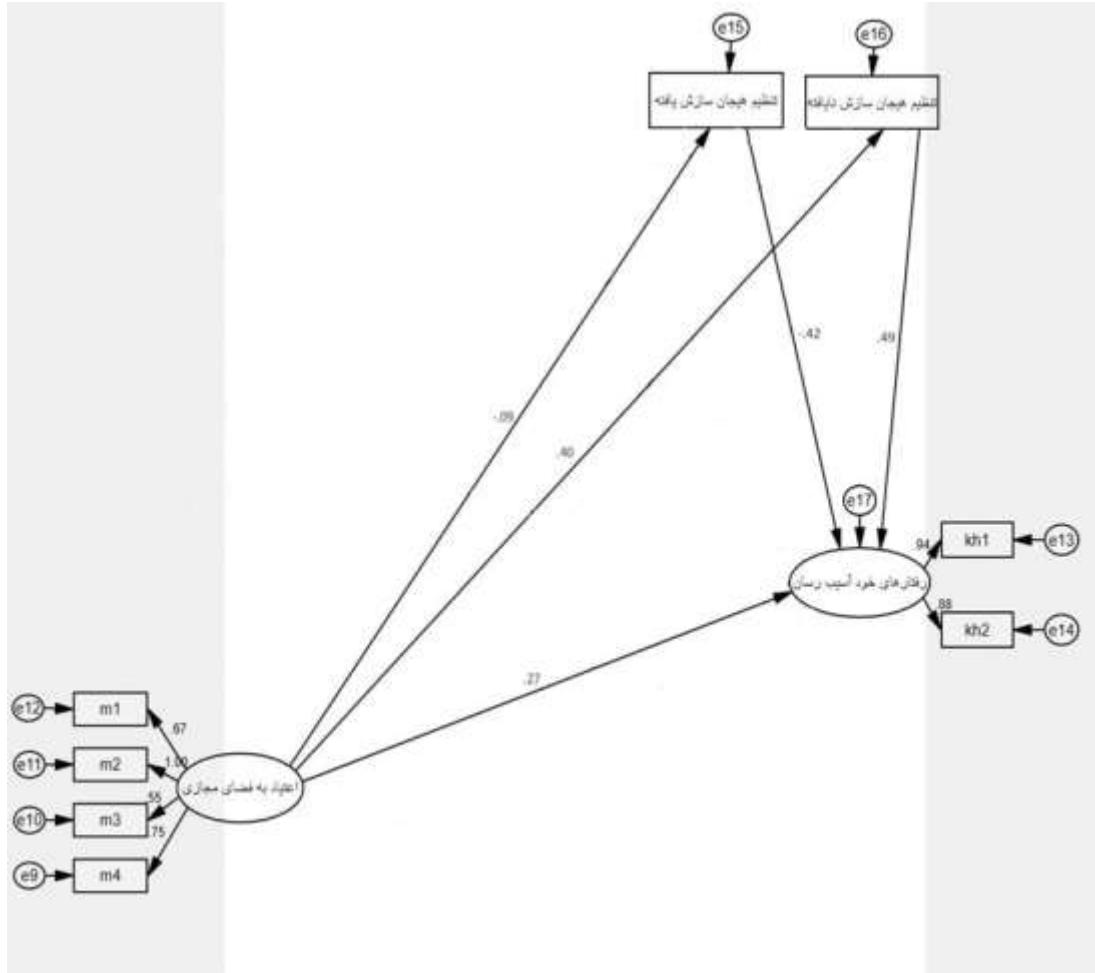
^۱ Addiction to social media scale

^۲ Cognitive emotion regulation scale

^۳ Garnefski & Kraaij

۲۴.۰	۰۷.۰	۳۴.۱۰	۳۹.۵۲	تنظیم هیجان سازش یافته
۱۸.۰۰	۸۰.۰۰-	۴۴.۱۴	۴۵.۶۰	تنظیم هیجان سازش نیافته
۴۲.۰۰-	۴۵.۰۰-	۵۲.۱	۶۹.۴	رفتارهای خود آسیب رسانی مستقیم
۴۶.۰	۷۳.۰۰-	۵۱.۱	۷۷.۵	رفتارهای خود آسیب رسانی غیرمستقیم

نتایج جدول ۱ نشان می دهد از بین مؤلفه های اعتیاد به فضای مجازی ، بیشترین میانگین مربوط به عملکرد فردی است.

شکل ۲. مدل در حالت ضرایب استاندارد شده

جدول ۲. شاخص های برازش مدل

شاخص های برازش	نام شاخص
حد مجاز	حد مجاز
کمتر از ۳	۸۱.۲
کمتر از ۱/۰	RMSEA ^۱ (ریشه میانگین خطای برآورده)
بالاتر از ۰/۹	CFI ^۲ (برازنده‌گی تعديل یافته)
بالاتر از ۰/۹	NFI ^۳ (برازنده‌گی نرم شده)
بالاتر از ۰/۹	GFI ^۴ (نیکویی برازش)
بالاتر از ۰/۹	AGFI ^۵ (نیکویی برازش اصلاح شده)

^۱ Root Mean Square Error Approximation

^۲ Comparative Fit Index

^۳ Normed Fit Index

^۴ Goodness of Fit Index

^۵ Goodness of Fit Index

به طور کلی در کار با برنامه اموس هر یک از شاخص های بدست آمده به تنها ی دلیل برازنده است که عدم برازنده است مدل نیستند و این شاخص ها را در کنار هم باستی تفسیر نمود. مقدارهای بدست آمده برای این شاخص ها نشان می دهد که در مجموع الگو در جهت تبیین و برازش از وضعیت مناسبی برخوردار است.

جدول ۳. ضرایب و معناداری اثر مستقیم و غیر مستقیم اعتیاد به فضای مجازی بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان

متغیر پیش بین	متغیر ملاک	نوع اثر	β استاندارد شده	آماره معناداری	sig
اعتباد به فضای مجازی آسیب رسان	گرایش به رفتارهای خود	مستقیم	۲۷.۰	۰.۸۳	۰۰۱.۰
اعتباد به فضای مجازی آسیب رسان	گرایش به رفتارهای خود	غیرمستقیم(به واسطه تنظیم هیجان سازش یافته)	۰۵.۰	۰۳.۱	۳۷۲.۰
اعتباد به فضای مجازی آسیب رسان	گرایش به رفتارهای خود	غیرمستقیم(به واسطه تنظیم هیجان سازش نایافته)	۲۰.۰	۰۷۰.۲	۰۰۵.۰

آنچه از نتایج جدول ۳ برمی آید این است که اعتیاد به فضای مجازی اثر مستقیم معنادار بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان داشته است($p < 0.05$). آنچه از نتایج جدول فوق برمی آید این است که اعتیاد به فضای مجازی اثر غیر مستقیم بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان به واسطه هیجان سازش نایافته داشته است($p < 0.05$). بدین معنا که با افزایش اعتیاد به فضای مجازی، سطح گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان به واسطه هیجان سازش نایافته افزایش می یابد.

جدول ۴. ضرایب و معناداری اثر مستقیم تنظیم شناختی هیجان بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان

متغیر پیش بین	متغیر ملاک	نوع اثر	β استاندارد شده	آماره معناداری	sig
تنظیم هیجان سازش یافته	گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان	مستقیم	۴۲.-۰	۷۲.-۴	۰۰۱.۰
تنظیم هیجان سازش نایافته	گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان	مستقیم	۴۹.-۰	۲۶.۵	۰۰۱.۰

آنچه از نتایج جدول ۴ برمی آید این است که تنظیم شناختی هیجان اثر مستقیم معنادار بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان داشته است($p < 0.05$).

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف ارائه مدل گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان نوجوانان بر اعتیاد به فضای مجازی با میانجی گری تنظیم شناختی هیجان انجام شد. نتایج آزمون آماری نشان داد شاخص های برازش مدل پژوهش در وضعیت مطلوبی قرار دارد. همچنین متغیر اعتیاد به فضای مجازی بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان داشت آموزان هم اثر مستقیم و هم اثر غیرمستقیم (به واسطه هیجان سازش نایافته) دارد. نتایج پژوهش با یافته های اکبری مطلق و همکاران (۱۴۰۱)، خیاط (۱۳۹۸)، خدمتی (۱۴۰۱)، همسو (۱۴۰۰) همراه با این یافته قدم پور و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی شان دادند که بین اعتیاد به فضای مجازی و گرایش به رفتارهای پرخطر با خودتنظیمی عاطفی دانش آموزان رابطه منفی معناداری وجود دارد. خودتنظیمی عاطفی قدرت پیش بینی کنندگی بالاتری در گرایش به رفتارهای پرخطر نسبت به اعتیاد به فضای مجازی در دانش آموزان دارد. در تبیین این فرضیه می توان این طور بیان کرد که بر اساس آمار و ارقام موجود بسیاری از نوجوانان بیشتر وقت خود را صرف سایتها غیراخلاقی و نامناسب می کنند که البته تاحدودی اقتضای سن شان است اما با مدیریت و نظارت هدفمند والدین حتماً کنترل خواهد شد و دیگر نتایج نشان داد که اعتیاد به فضای مجازی با گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان نوجوانان رابطه وجود دارد. با توجه به این که نتایج این پژوهش اثرات وابستگی به فضای مجازی بر گرایش به رفتارهای خودآسیب رسان دانش آموزان را تأیید می کند در صورت بروز علائم اینترنت، منع کامل دسترسی به اینترنت نیاز نیست و از نظر روان شناسان توصیه هم نمی شود. اما باید تمهیداتی اندیشه شده تا در نهایت به کاهش این دسترسی تا مرز اعتدال منجر شود. در نهایت بهترین روش برای درمان این اختلال در بین نوجوانان «روش کاهش تدریجی استفاده» است تا در نهایت استفاده منطقی و صحیحی از اینترنت به عنوان وسیله ای کارآمد داشته باشد. بنابراین اینترنت به عنوان یک جزو ضروری و لاینفک در زندگی امروزه بشر درآمده است و با خود موهبت های زیادی را آورده است. صرفه جویی در وقت و هزینه ها و نیز امکان برقراری سریع و گستردگر ارتباط در کنار گرددش سریع و گستردگر ارتباط در کنار گرددش سریع و گستردگر اطلاعات از مزیت های این تکنولوژی هستند. با این وجود برخی پیامدهای بالقوه منفی

برای کاربرد اینترنت شناسایی شده‌اند که از جمله آن اعتیاد به اینترنت است که اثرات مخرب جسمانی و روان‌شناختی زیادی دارد. از سوی دیگر تنظیم هیجان نقش مهمی در سازگاری افراد با واقعی استرس‌زای زندگی دارد، افزایش کنترل و تنظیم هیجانات و همچنین خودکنترلی، توانایی اداره مطلوب خلق و خو و افزایش توان حل مسئله و بهره‌برداری از هیجانات را موجب می‌شود. بنابراین رابطه مثبت بین تنظیم هیجانی منفی و گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان مورد انتظار بود. رشد عاطفی ناسنده، دشواری در سامان‌دهی رفتار و هیجان و داشتن هیجان‌های منفی از ویژگی‌های افرادی است که رفتار اعتیاد گونه دارند. تنظیم هیجانی کمتر و راهبردهای تنظیم هیجان منفی بالاتر می‌تواند مانع کنترل بر رفتارهای خود باشد. بنابراین به نظر می‌رسد مدیریت ضعیف هیجان‌ها، خطر گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان را افزایش می‌دهد. در مقابل، توانایی مدیریت هیجان‌ها باعث می‌شود که فرد در موقعیت‌هایی که خطرآفرین است از راهبردهای مقابله‌ای مناسب استفاده کند. افرادی که تنظیم هیجانی بالایی دارند در پیش‌بینی خواسته‌های معقول و غیرمعقول خود و دیگران توانایی بیشتری دارند و فشارهای ناخواسته درونی منفی را درک و رفتارهای خود را بهتر مهار می‌کنند.

نتایج آزمون آماری نشان داد متغیر تنظیم شناختی هیجان بر گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان دانش آموزان اثر مستقیم دارد. همسو با این یافته برash و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهشی نشان دادند که عدم دسترسی به استراتژی‌ها، عدم کنترل تکانه، عدم آگاهی و عدم پذیرش احساسات به طور منحصر به فردی با وجود افکار خودکشی و شدت افکار خودکشی در سال گذشته مرتبط است. در خصوص ارتباط مستقیم تنظیم شناختی هیجان با گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان نظر می‌رسد مؤلفه‌های هیجان‌طلبی شامل بازداری زدایی، تجربه جویی، خطر جویی و حساسیت نسبت به یکنواختی بر رفتارهای پرخطر اثر دارند، می‌توان گفت میل به تجربه سطوحی از خطر برای افزایش رضایت به وجود می‌آورد. به همین دلیل نوجوان هیجان طلب به دنبال تجارب جدید است که رفتار مخاطره‌آمیز ممکن است پیامد بلندمدت این تجربه جویی باشد. همچنین بازداری زدایی نسبت به محدودیت‌ها، قوانین و الزامات اجتماعی و احساس کمالتی که خود می‌کنند، علت گرایش آنها به سمت رفتارهای خود آسیب رسان است. از آنجایی که نوجوانی یکی از چالش‌انگیز ترین دوره‌های رشد زندگی است و تغییرات زیستی، روان‌شناختی، محیطی و اجتماعی که در این دوره رخ می‌دهند، ممکن است باعث درگیر شدن در رفتارهای خود تخریب ساز یا مضر و خشن شوند، که عواقب و تأثیرات دراز مدت در سلامتی دارند. تبیین‌های فیزیولوژیکی، روانشناختی و اجتماعی در مورد ارتباط بین تنظیم شناختی هیجان و گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان وجود دارد که هیجان‌طلبی از عوامل اصلی مرتبط با رفتارهای پرخطر هست و ارتکاب رفتارهای خشونت‌آمیز را افزایش می‌دهد و نیاز کلی برای شور و هیجان و نیاز به تغیر و تازگی است. گرایش به تجربه طلبی دانش آموزان، بی میل آنها به برنامه و فعالیت‌های یکنواخت و همیشگی، میل آنها به میزانی از هیجان و سطوح خطر در زندگی و لجام‌گسیختگی آنها در مقابل برخی محدودیت‌های وضع شده، دانش آموزان قدر در تنظیم هیجان مشکل دارند، در واقع تمایل به تجربه هیجانات مثبت و منفی و گرایش به ارزش‌های غیر متعارف در تعاملات بین فردی تنش‌هایی را به وجود می‌آورد که کیفیت ارتباط را مختل می‌کند و در نهایت دانش آموزان را در برقراری ارتباط به سوی شیوه‌های مبتنی بر زورگویی و گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان سوچ می‌دهد. افراد قدر کمتر به سرکوبی هیجانات خود به ویژه هیجان‌های منفی می‌پردازند آنها هیجانات مثبت خود را با شدت کمتری ابراز می‌کنند و شدت تکانه برای اعمال هیجانی در آنها بالا می‌رود و هیجان‌های منفی خود را با شدت بیشتری ابراز می‌کنند. تحقیقات مختلفی نشان داده‌اند که افراد با مکانیسم اعتیاد به فضای مجازی زیاد، به طور قابل توجهی در معرض دچار شدن به رفتارهای گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان قرار دارند و هیجان‌طلبی با رفتارهای خشونت‌آمیز ارتباط معنی دار دارد. در آخر می‌توان گفت از آنجایی که بی نظمی هیجانی در طول دوره نوجوانی نقش مهمی در رفتارهای گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان و قربانی شدن دارند، آموزش مهارت‌های تنظیم هیجان به عنوان یک روش مداخله برای چنین مشکلات رفتاری پیشنهاد می‌شود. یافته‌ها نشان دادند که تقویت هوش هیجانی نوجوانان قدر با بهبود بکارگیری هیجان، تسلیم هیجان و ارزیابی و بیان هیجان، رفتار گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان را کاهش می‌دهد. به علاوه هوش هیجانی توانایی پیش‌بینی رفتار گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان را بطور معناداری داراست. (آموزش مهارت‌های هوش هیجانی می‌تواند نوجوانان را در بکار گیری تنظیم هیجان و بیان هیجان‌های خود و درک هیجان دیگران یاری بخشد و رفتار گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان آنان را در بافت مدرسه کاهش دهد و در نتیجه چنین مهارت‌هایی ممکن است به اشتیاه به رفتارهای خشونت‌آمیز متسلط شوند.

از محدودیت‌های پژوهش ابزار اندازه‌گیری متغیرها که فقط از پرسشنامه‌های خودگزارشی استفاده گردیده است. جامعه آماری پژوهش حاضر دانش آموزان مقطع دوم متوسطه در شهر تهران بودند، بنابراین در تعیین یافته‌ها به سایر گروه‌ها و شهروها بایستی جانب احتیاط را رعایت کرد. پیشنهاد می‌شود که پژوهش در مورد گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان دانش آموزان و پیشاندیه‌های آن در جوامعی به جز جامعه دانش آموزان انجام شود تا امکان مقایسه میزان اثر پذیری گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان دانش آموزان از اعتیاد به فضای مجازی با میانجیگری تنظیم شناختی هیجان در گروه‌ها و طبقات اجتماعی مختلف فراهم شود. با توجه به شیوع گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان در دوره نوجوانی، به ایجاد و توسعه یک برنامه ضد گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان در مدارسی که شیوع این پدیده در آنها زیاد است و برگزاری کلاس‌های آموزشی برای معلمان و کارکنان مدرسه جهت کاهش و پیشگیری از گرایش به رفتارهای خود آسیب رسان توصیه می‌شود.

References

- Akbari Mutlaq, Maryam; Timuri, Saeed; Asghari Ibrahimabad, Mohammad Javad and Mehram, Behrouz (1401). Self-injurious behaviors in adolescent girls: the possibility of suicide, the role of psychological factors and the influence of peers, *Quarterly Journal of Cognitive Analytical Psychology*, 13(49), 115-126.
- Brausch, A. M., Clapham, R. B., & Littlefield, A. K. (2022). Identifying specific emotion regulation deficits that associate with nonsuicidal self-injury and suicide ideation in adolescents. *Journal of youth and adolescence*, 1-14.
- Casale, S., Caplan, S. E., & Fioravanti, G. (2016). Positive metacognitions about Internet use: The mediating role in the relationship between emotional dysregulation and problematic use. *Addictive behaviors*, 59, 84-88.
- Černja, I., Vejmelka, L., & Rajter, M. (2019). Internet addiction test: Croatian preliminary study. *BMC psychiatry*, 19, 1-11.
- Chapman, H. C., Visser, K. F., Mittal, V. A., Gibb, B. E., Coles, M. E., & Strauss, G. P. (2020). Emotion regulation across the psychosis continuum. *Development and psychopathology*, 32(1), 219-227.
- Cludius, B., Mennin, D., & Ehring, T. (2020). Emotion regulation as a transdiagnostic process. *Emotion*, 20(1), 37.
- Fowler, J. C., Madan, A., Allen, J. G., Oldham, J. M., & Frueh, B. C. (2019). Differentiating bipolar disorder from borderline personality disorder: Diagnostic accuracy of the difficulty in emotion regulation scale and personality inventory for DSM-5. *Journal of Affective Disorders*, 245, 856-860.
- Grattan, R. E., Lara, N., Botello, R. M., Tryon, V. L., Maguire, A. M., Carter, C. S., & Niendam, T. A. (2019). A history of trauma is associated with aggression, depression, non-suicidal self-injury behavior, and suicide ideation in first-episode psychosis. *Journal of clinical medicine*, 8(7), 1082.
- Grattan, R., Tully, L., Lesh, T., Carter, C., & Niendam, T. (2019). F64. Exploring the role of emotion dysregulation and impulsivity on suicidal ideation and behavior within an early psychosis population. *Schizophrenia Bulletin*, 45(Supplement_2), S279-S279.
- Hassan, T., Alam, M. M., Wahab, A., & Hawlader, M. D. (2020). Prevalence and associated factors of internet addiction among young adults in Bangladesh. *Journal of the Egyptian Public Health Association*, 95, 1-8.
- Kadampour, Ezzatullah; Mehdiani, Zaynat; Padron, Hafez; Amrai, Behzad and Souri, Hossein. (2018). Predicting cyberspace addiction and tendency to risky behaviors based on emotional self-regulation in high school students in Tehran. *Educational Psychology Quarterly*, 15(53), 93-108.
- Knipe, D., Padmanathan, P., Newton-Howes, G., Chan, L. F., & Kapur, N. (2022). Suicide and self-harm. *The Lancet*, 399(10338), 1903-1916.
- Lozano-Blasco, R., Robres, A. Q., & Sánchez, A. S. (2022). Internet addiction in young adults: A meta-analysis and systematic review. *Computers in Human Behavior*, 107201.
- McEvoy, D., Walsh, C., & Clarke, M. (2022). Risk factors for self-harm and suicidal ideation and behaviour in adolescents and young adults: a protocol for an umbrella review of systematic reviews. *HRB Open Research*, 5(11), 11.
- Miller, A. B., Eisenlohr-Moul, T., Glenn, C. R., Turner, B. J., Chapman, A. L., Nock, M. K., & Prinstein, M. J. (2019). Does higher-than-usual stress predict nonsuicidal self-injury? Evidence from two prospective studies in adolescent and emerging adult females. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 60(10), 1076-1084.
- Pan, Y. C., Chiu, Y. C., & Lin, Y. H. (2020). Systematic review and meta-analysis of epidemiology of internet addiction. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 118, 612-622.
- Rogier, G., Beomonte Zobel, S., & Velotti, P. (2020). Pathological personality facets and emotion (dys) regulation in gambling disorder. *Scandinavian Journal of Psychology*, 61(2), 262-270.
- Sakiris, N., & Berle, D. (2019). A systematic review and meta-analysis of the Unified Protocol as a transdiagnostic emotion regulation based intervention. *Clinical psychology review*, 72, 101751.
- Service, Nasreen. (2018). The relationship between rumination and emotion regulation difficulty with students' self-injurious behaviors. *Roish Journal of Psychology*, 8(11): 19-26.
- Spada, M. M., & Marino, C. (2017). Metacognitions and emotional regulation as predictors of problematic Internet use in adolescents. *Clinical Neuropsychiatry*, 14(1), 59-63.
- Tice, D. M., Bratslavsky, E., & Baumeister, R. F. (2018). Emotional distress regulation takes precedence over impulse control: If you feel bad, do it!. In *Self-regulation and self-control* (pp. 267-298). Routledge.